

ВИСКЯР ПЛАНИНА

Във въздуха вече се носи ароматът на есента - време, което ни обгръща с поезия и философски настроения. Величествена и тайнствена, леко меланхолична и много пъстроцветна, есента си струва всеки миг на съзерцание и осмислено преживяване на всичко, което ни носи. Това е най-добрият момент да обърнем повече внимание на емоциите, които тя предизвиква у всеки от нас и да ги запечатим - на снимка, или в сърцето си.

Денят започна с дъжд, но лошата прогноза не отказа туристите от туристическо дружество „Осогово“ град Кюстендил от пътешествието до Вискяр планина и скалите Петлюка.

Уж застудява, а топлотата на цветовете ни сгрява отвътре. Първата ни почивка и началото на маршрута бе от село Гургулят. След като се насладихме на чудесните гледки от панорамната площадка над селото и началото на екопътека Петлюка, ние се отправихме по поречието на река Петлюк и стигнахме до място за отдих и детска площадка. На места има мостчета, но не винаги пътеката минава на отсрещния бряг. Пред нас величествено са се изправили трите варовикови скали – Петлючки камик, Равни камик и Кривша, разположени на една линия. Дължината на скалното образуване е приблизително 500 м. Река Петлюк разделя това скално образуване на две почти равни части – от едната страна (източният гребен) е внушителния Петлючки камик, а от другата – по-ниските и полегати Равни камик и Кривша. Между трите скали реката е изградила едно тайнствено и живописно ждрело. В скалите има няколко пещери, в ниското има чешма с изворна вода, която според легенди се смята за лековита. Имало е светилище на древногръцкия бог-лечител Асклепий, син на Аполон и нимфата Коронида. Свидетелство за това са и намерените в региона на Сливница монети с неговия лик. Изкачвайки се нагоре по южната страна на скалата стигнахме до пещера Гълъбарника, на входа на

която има залепени икони, осветени свещи и кибрит за палене. Множеството разкопки свидетелстват за наличие на живот още от древнотракийската, римската и средновековната българска епоха. В местността са открити исторически находки, които се датират около 5-6 хил. пр. Хр. Предполага се, че по-късно районът е населяван от трибалите, а впоследствие и от сърдите.

В източната и североизточната част на Петлючки камик се намират основите на разрушени крепостни стени, четвъртити кули и щерна за вода. Най-вероятно са строени през XII-XIII век, по време на въстанието на Асен и Петър. Според друго предание крепостта е от времето на болярина Кракра Пернишки.

Гледките от високото са невероятни. Красива феерия от златни цветове и ръждиво кафяво, пленяваше сърцата ни.

Време е да посетим и Пантеона. Можете да сте сигурни, че не сте виждали друг подобен паметник. имащ формата на пресечена четириъгълна пирамида, издигнат през 1985г. по случай 100 годишнината от Сръбско-българската война, в чест на офицерите, войниците и местните селяни, загинали във войната. Можете да сте сигурни, че не сте виждали друг подобен паметник. Заслужава си да се посети!

Построен е на мястото, където на 7 ноември 1885 г. – третия решителен ден от отбранителното сражение при Сливница, е водена решителната битка при Гургулят, в който отрядът на капитан Христо Попов влиза в кръвопролитен срещен бой със сръбската Моравска дивизия. Срещу сръбската войска се изправят само 3 български пехотни дружини, артилерийска батарея, по-малко от 2 ескадрона и местните хора. С щикова атака българите разгромяват противника. В боя вземат участие местни жители, включително и жени. Убити, ранени и безследно изчезнали са 128 български воители.

Победата в този срещен бой нанася тежки загуби на сръбската войска и я принуждава да спре настъплението си, осигурява левият фланг на българската войска, която се прегрупира за

преминаване в контранастъпление. Така сръбското настъпление е спряно, на нашественика е нанесено поражение, а Българската армия преминава в решително контранастъпление и в крайна сметка довежда до освобождаването на **Пирот** излизането на подстъпите на **Ниш** и принуждава Сърбия да капитулира. Диктатът обаче на външните сили осуетява приобщаването към Отечеството на новоосвободените с победата във войната български земи.

В центъра му се намира статуя на красива млада българка с престилка, символизираща *Майка България*, скърбяща за убитите ѝ защитници. Статуята е изработена от висококачествен камък – кварцит, подарен от Русия, добиван само на 3 места в света. Подобен на него има вграден единствено в мавзолея на Ленин, паметника за битката при Бородино, гробницата на Наполеон и Триумфалната арка в Париж.

Всяка година през ноември Министерството на отбраната съвместно с Подофицерско дружество „Гургулят – потомци“ организират обиколка на бойните позиции на Сливница и Гургулят, където през 1885 г. българската войска получава своето бойно кръщение, отстоявайки свободата и независимостта на Отечеството.

Влизайки в него те обзема някаква магия. Чисто, тихо и спокойно. Но се появява и чувството на тъга. Няма как да не споменем за вандалските прояви отвън. Поради липса на средства за неговата охрана и поддържане той се руши и ограбва.

Тръгваме си усмихнати с приповдигнато настроение, като отнасяме с нас частица от тази красота. Денят вече е към своя край. С нетърпение очакваме следващата среща с красотите на природата ни.

Автор: Силвия Михова – секретар ТД „Осогово“ гр. Кюстендил